

[Pere Juhé i Oriol

Antoni Castejón

El pròxim juliol farà 25 anys que va morir el meteoròleg Antoni Castejón, que va ser conegut popularment arreu del país com *En Maregassa* a causa d'usar sovint, en el seu espai de *El Temps* de la Televisió de Catalunya, aquesta paraula que fins llavors pocs catalans coneixien. Una de les versions que corren, és que la va recollir, juntament amb d'altres de similars, de les converses que tenia amb els pescadors escalencs. S'ha de dir que, al nostre poble hi tenia la segona residència i solia passar-hi els estius amb la família.

L'Antoni Castejón i Barrios va néixer a l'Hospitalet de Llobregat el 14 de setembre de 1947. Va cursar els seus primers estudis a l'Acadèmia Almi i al col·legi Sant Antoni del barri Centre de la seva ciutat natal. Quan finalitzà el batxillerat superior, en-

trà a treballar d'auxiliar de comunicacions a l'aeroport del Prat, on descobrí que la seva vocació era la meteorologia, cosa que el motivà a presentar-se a unes oposicions d'observador meteorològic al mateix aeroport i a guanyar-les.

Era l'u de setembre de 1965 quan entrà a l'Institut Nacional de Meteorologia. S'hi va estar fins que l'any 1977 va rebre l'oferta de presentar la informació del temps al circuit català de la televisió espanyola i s'integrà a l'equip que realitzava el programa informatiu *Crònica 2*. En una entrevista que li féu la revista *Presència*, en els anys 80, recordava aquells seus inicis: "La meua relació amb TVE es limitava a arribar als estudis amb els papers escrits de l'Institut, anar a maquillatge i sortir a presentar". Va ser en aquesta època en què també treballà a la ràdio (Ràdio 4) i en què prestà serveis a l'Ajuntament de l'Hospitalet controlant la pol·lució ambiental i la meteorologia local.

En crear-se la televisió de Catalunya, el setembre de 1983, qui aleshores n'era el director, l'Alfons Quintà, el cridà perquè es convertís en l'home del temps de la cadena catalana. Castejón acceptà l'oferta i es va prendre l'encàrrec com un nou repte professional. Combinant el rigor científic i una excel·lent preparació

tècnica amb un estil espontani, senzill i casolà, que feia que tothom entengués el que deia, la seva popularitat fou immediata i no deixà de créixer. A més a més, normalitzà el vocabulari meteorològic en català i introduí termes que gairebé havien desaparegut del parlar de la gent, com maregassa, calamarsa, clarianes, marejol, etc.

Ja hem esmentat al principi, d'on semblava que l'Antoni Castejón havia obtingut la paraula maregassa. És una teoria que no té res de forassenyada. Tanmateix, una altra hipòtesi, potser més fidedigna i qui sap si complementària de la primera, és que hagués optat per popularitzar el llenguatge meteorològic que havia deixat escrit el gran doctor Josep Fontseré i Riba (1921-1939) – fundador i director del Servei Meteorològic de Catalunya –, del qual ell era un gran admirador i al qual, fins i tot, organitzà un homenatge.

En el seu nou lloc de treball a la cadena catalana, l'Antoni Castejón no parava quiet. Després d'arribar a acords amb els centres de l'Institut Nacional de Meteorologia de Barcelona, Palma i València, i amb les empreses hidroelèctriques del país per tal d'aconseguir més i millors dades, féu diversos viatges a Anglaterra, per tal d'aconseguir fer més atractiva la presentació

de la informació del temps per televisió. I així fou com, gràcies a la seva empena, arribà una petita revolució: el 16 de gener de 1984 la informació meteorològica de TV3 es féu, per primera vegada, amb imatges animades del satèl·lit Meteosat, pràctica que avui encara es manté. Cal tenir en compte que, en aquells moments, eren comptades les televisions europees que utilitzaven aquesta innovadora tècnica.

En relació al seu treball i als dels altres meteoròlegs, en diferents entrevistes, l'Antoni Castejón havia deixat dit: "A vegades, més que un pronòstic se'ns demana d'endevinar i nosaltres no som endevins, sinó mitjancers entre una ciència i els consumidors". "Nosaltres no fem endevinalles amb el temps. Com més dies passen, més difícil és encertar les previsions".

Malauradament, en la plenitud de la seva carrera professional, l'Antoni Castejón morí víctima d'un infart, la tarda del 4 de juliol de 1988, quan tot just comptava 41 anys d'edat. El seu cos va ser incinerat i les seves cendres escampades al mar de l'Escala. ■

Fonts d'informació:

- "Hospitalencs d'ahir" – Francesc Marcé
- <http://www.arus.cat//>
- Diari El Punt